

1877 máj 28. Válahúj jún. 28. 87.
2513/977.

Édes barátaim! Rég nyoma már a lettemnek, hogy
apr. ig^é költ levelébe, mind e mai napig nem vála-
roltam. Midő nagy vala pedig az a nyoma, megjel-
kedt abból: hogy a rens innepébe az nem vihesem,
hanem ma csöörölön, majis 28^{án}, bár illyentor sok
dolga van a papnak, megszerabadulok sőt, e jelen tő-
roiban. Aztán, igazas valha, övöme is halogattam
az irás, mert olyan dolgok vaggot kérszelen irni, mi
netünk igen sörül esik, s jól tudjuk, hogy te is
ugy kértel vele. De nem megyünk hozzával! nem
mehetünk hozzával! pedig itő van, mindamellett is, hogy
engem előző a csárar elé' kértel, másodszor Pataira
a ké' kértel tartsó' vizsgálatoha egyhásmegyei bírósul, ki-
rendeltek is hajjonak; pedig peze is volna, kelenassiót
felvessem 400 pengőv már, suneit egy sere meg meg van;
még sem mehetünk hozzával! Gére miat se maradna
el az us, jöllehet fiam sines jobban, ké' viben dül-
dőt már Dr Balogh Pál homoeopathiái sekeret, de a gyzel
most is nagy van mind vol, semien homály, nyala sote gő-
véllyel; hanem elmarad kégyőv felsejtem miat ki-
tavan óra folytonosan gyengélkedik, s most már
annya erőv vett rajta az erőtlenség, hogy napon-
ként folytonosan leseg. (Teje féj, és ifonyatosam zúg,
labai ősnedagaira vauat; este, nem tud elaludni,
a mine monja, a nagy fáradás miat, reggel ahig bir
felkelni a nagy fáradás miat. Mikély az itő seljesev
felmozgól s nyáriat jellemez őt, mennie kell a für-
dőbe, ez máster is segiser rajta, nagy hisztik most
is segis. De fiam curájánál felbe kell felaladni, mert
az nem förhetne neki hűlő, evőre viret ifik, a mi

a mi a homeopathiával nem gyógyít meg. Anyjától pe-
dig ez a rossz fatyú el nem marad. Három nyugodtjából
meg! Hiszen ez a dolog netán valódi keserű érzés csínál,
hisz ez ora melengerjűk rebekintéssel azon remégy, hogy meg-
látunk beureseket, s imé, vége van! De is meny fővőbe,
gyógyítjából meg, s a jó isten csak éltes meg mindegyikünk
Küreslor, miker is szerdlig van vacsorától? Hátka ekkor
mehetünk vagy meunint korrástól?! Mindeumódon ragy-
kodnánk a forsa, mely beunint korrástól nyízen, de
most sehjs lehetetlen! — Tudósia engem mindeuresetse:
hol lehet fővőben? mess el kell meunint; ha valamennyi
onver, aunyi-fél is a lancia; valami válasszanod kell, nehogy
amán még beuresetbe' tegyen a gondolat: ha valami próbáltam
volna, meglehet most egette' volna! Mennyi nyomorúsá-
gal kell kündenünk e gyógyörvise'g élesben!

Kemere Millióról semmi se tudok; most Pasaból
meglátogatam, ha ő is valami fővőbe nem vinné vonszda
keserű is kedélyes. Erdélyivel enia levelet váltottam, fele-
tönnögi tárgyú levelet, Hawaii Zoltán araja az araja oda
vinni hallatni; minian Kérmákon végeri már a gymnasi-
ahí s opra'ly, s Pasaba meggy karmuk. Tép-e, is hol
érettégi virgár? evet nagy reményű s tudományu keves
piadnak s illetőly kép öseimel fde a ki a vonszda meg
sem tudja valóban nem foghatóat. — Lévai, mine hallom
beseg, korolfajában sinit; ez a plui is olyan mine a
pöpleg háspit éisvöl, belöl cupa nyavalya; apit vé-
geu volna miszolyu, iga jól mulassunk, — lefűlkel or-
sa a parálédar, is a kipselgő vesset iratáta. Többer
a három fejfáiról nem tudok.

Mi az általat felhoros vállalat kévél ilen; az
iga kép — papíron. Birtosítat hogy több let belöl

nyg, a min li a bajától, semmi. Vole már, tán
Eutéli perlefféie melle, ilyenformán letele almanach,
de évan halomása történ. Olyan emberek liss, minél
mi vagyunk, ha meg a legjavas feld i ötre, a a dely
csetely beláiasom freis, éviteresten. Majd ha belaterdeset,
léraufától, menyi minden mellel önölöny jón éirbe, mely
a fősmet alapban senliti meg, sepséget a függetlensége
semmine lepi. S hogy én iról-e bele? es nagy keirlel ba-
vatom! valami kövességeiet forma az megja, hogy Edl
inem, de az itony a pesti sajto' irais, megfojja beunem
a nyugaltas. Mindenesetre arol neveis leém, his dolgoz-
ni fogat, killel egy salból Edl eseménye eunem, akkor ha-
lárrovan nyitastorni fogol. A nyitastornasban solas nyom
majdan biragyan az, hogy se i az vagy, s éirid s bará-
godis, jolas lek vagyol semmi.

Olvastam minden scandahemus, s erar jobban
meg^{erő}örödem elöbi véleményekben a mai iraloura noive;
fegdaloumel sejiem. Hogy nem meg sorban igaram len.

Heckenattal esahugyan meggyertem, nyg a hogy
javahad; egy stleis se liss le, de 4 angariam orsoma
a frieist, min jösolad. Az esenlirishu a menyire
lehesen tanácsotkur alralmasatodram, a dalot i wnángot
a leir elro évireben együs vaimat vegyitve, hogy a tyra
egyhamgusaira i enyhitenél, a kronologiai send i némis-
leg megsararitel, amsai jömet a köthet. Nem solas
gondolot én vele, arárhogy, fog linémi. Legfölebb Hecke-
gondolot én vele, arárhogy, fog linémi. Legfölebb Hecke-
nase éirleében okajtem, hogy rajtam verkesége ne legyen,
es jobban boplausana, min minen egyéb.

Páphán köthet min nálam. Aimasombasba
meas idörolkönel 7-8 rai váho foris frieise, hon-
nan egy éa mulva biragyan sende papit mehet va-
lahová; sajnalom hogy elmen, de önölöt, hogy némileg

előmenet.

Jánoska! ama az 50 aranyas házasdypfélé
josalonra imunk-e? izjunk-e? Én az hífeim igen!
gathogy a jó isten kúfja, miker vepem én ná maga-
mas, meg val gombolodni is emöl a dologról. Kés én
alaz végedenül jolas vörülem, a hajam is nagyon el-
hulla, de kedélyem, lettem is xonancabb lett. Nagy eszem,
hogy ha az enyémek nem volnának, ha a röseleség isin-
tor nem lévönöt, nem jolam, jó leunc tán már meg
is halni. Az ördögnek van egy hajfálmyi örmé is
ebben az életben! kíváls néha... s épen most is
olyanformán vagyot. Jelenégenre nőrek, gyenge ványagár
fiaura nőrek...! amán laiom, hogy lehetne örmem,
s egyprésim énem: hogy nincs!

Pálóry Ábris te nagyon dicőregeen van. Egy
kedőgorda seftuérét ápolni vagy ápolhatni tud; a má-
sikat pessen taníttatni. Magának ványa van egy való-
ban drót hegyé leánygal, de el nem veheti, men beseg,
évek óta beseg Ábris. prólatossága is val az az hegyin-
all, ha megpramutogat, hogy némeül prcedájának
reki vége van, min jol má éremet. Különben a régi be-
güleser eulter.

A hauraiat megvárom. 'Károlyné' Gleichen-
berghe meg a fővöbe, aggható mellbajai miatt;
a köth: a régi. Nem járunk különben jehavó, val
isthen ültünk, mi nőre nerve a legjebb.

Jelenégen is széplövöt a min vepem épre,
a kever bonámasszat imi. Tekai kés felöt is
ölelünk, csórolunk beuncsere, a lieressel egy-
kemben Amen.

igambáros
Miskay